

Tjenestealder i samme eller tilsvarende Stilling, i hvilken disse Postmestre have staaet fra 16 til 36 Aar. Jeg kan tænke mig, at det maa være sket i Henhold til Lovens § 4, hvor der staaer, at de faa Alderstillæg paa 200 Kr. for hver 4 Aars Tjenestetid i Klassen, dog ikke over 800 Kr. Men det undrer mig, da der findes ganske tilsvarende Ord i den tidligere Lønningslov af 12. April 1889 § 3, hvor der staaer, at 4de Lønningsklasse faar „100 Kr. i Alderstillæg for hver 5 Aars Tjeneste i Klassen, dog ikke over 500 Kr.“ I 1889 var det en Aftale mellem den daværende Indenrigsminister og Lønningsudvalget, at naar disse Postekspeditører, der hidtil vare blevne lønnede med en rund Sum paa Finansloven, hvoraf $\frac{1}{3}$ blev regnet til Kontorhold og de $\frac{2}{3}$ til Løn, rykkede op til at blive Postmestre af 3die Grad eller Postekspeditører under 4de Klasse C., skulde de ved Beregningen af Alderstillæg beholde deres Anciennitet fra deres første Ansættelse i tilsvarende Stillinger. Der var 31 Postekspeditører, der optoges i 4de Klasse A., da de havde over 45,000 Breve, og 43 mindre Postekspeditører, der optoges i 4de Klasse C., da de kun havde over 30,000 Breve i deres Ekspedition. Naar man den Gang fortolkede Ordene: „i Klassen“ saaledes, at de toge deres tilsvarende Anciennitet, som de havde erhvervet sig uden for Klassen, med ved Beregning af Alderstillæg, skønner jeg ikke, at det kan være aldeles korrekt, naar Administrationen nu tager denne Ret fra dem, som de i Henhold til den gamle Lov have faaet Alderstillægget udbetalt efter i 13 Aar, da der hverken i den ny Lov eller dens Motiver var nogen Antydning i den Retning, saa vidt jeg mindes. Som Ordfører har jeg i Betænkningen for 1900—1901 — det findes i Tillæg B. Sp. 2071—90 — beregnet de Udgifter, denne Lov vil medføre for Staten, og der har jeg tydeligt for hver især beregnet Alderstillægene, saaledes som de ere beregnede tidligere, uden at der kom nogen som helst Bemærkning frem i den Henseende. Noget tilsvarende fandt Sted i 1889 for Postbudene i Provinsløbstederne. De blev ved Kontorholdsloven af 12. April 1889 udnævnte af Postbestyrelsen med fast Løn og Alderstillæg, hvorimod de hidtil vare blerne lønnede og antagne af Postmestrene, der fik en fast Sum enten paa Finanslove eller paa Kontorholdslove til deres Lønning. De fik ogsaa den Gang foruden fast Løn efter Aftale, beregnet Alderstillæg hvert 5te Aar efter deres første Ansættelse, og her har man i

den ny Lov ganske tilsvarende Udtryk, idet der staaer: „for syvende Lønningsklasse: a. 120 Kr. for hver 4 Aars Tjeneste i Klassen, dog ikke over 600 Kr. osv.“ Disse har man ogsaa udbetalt Alderstillæg som hidtil, hvor den private Tjenestetid er medregnet. Jeg vil derfor gerne tillade mig at henstille til den højtærede Minister mulig at optage en Forhandling om dette Principsspørgsmaal, der for Udgiftens Vedkommende egentlig ikke spiller nogen synderlig Rolle for Staten. Efter 3 Aars Forløb vil Udgiften blive den samme igen; der regnes 13 Aar, og naar de have tjent i 16 Aar, ville de fleste have naaet Maximumtiden for Alderstillæg og Udgiften blive den samme, som hvis der var lagt samme Beregning til Grund som hidtil. Det er ogsaa et Spørgsmaal af Betydning for Fremtiden, idet den Slags Principsspørgsmaal ogsaa kunne komme frem senere.

Jeg tænker mig for øvrigt, at der maa kunne spares noget paa § 6 paa de Udgifter, der foreslaas til 14 ny Postekspedienter, hvoraf 11 i Kjøbenhavn, og 6 ny Assistentter. Thi ved den Beregning, jeg gjorde i Fjor, mente jeg, at der maatte kræves mindst 8 nye Ekspedienter til, naar disse forskellige Postekspeditioner, navnlig de kjøbenhavnske, kom ind som Postmesterembeder; men der blev svaret fra Generaldirektørens Side, efter hvad Ministeren oplyste i Udvalget, at de skulde ikke regnes med. Nu foreslaas der 14 ny Ekspedienter og 6 ny Assistentter, og jeg tror altsaa, at der maa kunne spares noget paa denne Udgift.

Endvidere har jeg ogsaa hørt, at Dyrtidstillægene ikke skulle være medregnede ifølge den ny Lovs § 17 ved Opgørelsen af Embeds- og Bestillingsmændenes Indtægter. Der staaer i den ny Lov: „For saa vidt nogen Embeds- eller Bestillingsmand efter nærværende Lov i Lønning samt Honorar maatte faa mindre end den Lønning m. v., vedkommende for Tiden oppebærer af Statskassen, vil Forskellen være at udbetale ham som personligt Tillæg.“ I den tilsvarende Paragraf i Lov af 12. April 1889 var Dyrtidstillægget udtrykkeligt nævnt med. Jeg troede derfor som Ordfører, at det ikke var nødvendigt at sætte Ordet Dyrtidstillæg ind i den ny Lov, da det stod i den gamle og i den ny „Lønning m. v.“ Det spiller vel ikke nogen videre praktisk Rolle. Lad os f. Eks. tage de kjøbenhavnske Postbude og regne, at deres Løn var til at begynde med 800 Kr. og Dyrtidstillægget 80 Kr.,